

Nr. 46, S. 140 (Transactio est indubitata litis decisio); *außerdem: E fol. 211v und fol. 213v; L fol. 22v.*

[7,2]

Accio est ius persequendi in iudicio, quod sibi debetur.

Dig. 44,7,51 bzw. Inst. 4,6 pr. Dazu: Kenneth PENNINGTON, The Prince and the Law, 1200–1600. Sovereignty and Rights in the Western Legal Tradition (1993) S. 147f., aber PEA S. 160f.; ebenso die Exzerpte aus R S. 133.

[7,3]

Accio directa tunc habet locum, cum corpore tuo corporis leseris, utilis, cum non corpore, sed alio modo dampnum datum fuerit neque corpus lesum fuerit. Sed [*rectius: Si*] alio modo dampnum contingit, in factum accio datur subsidium, ut etiam Inst. de lege Aquilia. Venit autem in hiis culpa levissima, ut in Dig. de lege Aquilia in lege Quibus persequimur, a confitente simplum, a negante duplum, si convictus fuerit.

Wortgleich in AdO S. 92, mit Bezug auf Inst. 4,3 „De lege Aquilia“ und Dig. 9,2,32.

[7,4]

Iudiciorum vigor in medio constitutus, ne quis sua auctoritate sibi ultionem sumere valeat.

Cod. 1,9,14.

[7,5]

Procliviores debemus esse ad absolvendum quam ad condemnandum.

Vgl. Dig. 44,7,47. Vgl. auch: PB S. 28: Gl. Marg. Procliviores esse debemus ad absolvendum quam ad condemnandum ut habetur: C.XXXV.Q.IX. Veniam (c. 5) (DG 1 Sp. 1284f., aber dort nicht). Ähnlich Dig. 12,4,16; 24,1,32 §4 und 32,11 §16, vgl. LIEBS, Rechtsregeln S. 182.

[7,6]

Quando turpitudine versatur ex utraque parte, videlicet dantis et recipientis, pocior est condicio possidentis.

PE S. 363.